

กลุ่มคนที่พากันชุดทองอยู่ในวันนั้นต่างพากันขึ้นมาจากอุโมงค์ความรู้สึกของอาจารย์ทิพากรนั้นกลับมีความรู้สึกเบื่อหน่ายที่สุดที่เห็นกลุ่มคนเหล่านี้พูดแต่เรื่องการชุดหาทองคำ..... ความไม่พอใจอย่างรุนแรงเข้าครอบงำจิตอาจารย์ทิพากรคล้ายๆ จะเป็นโรคประสาทเครียดอย่างรุนแรง ต้องเที่ยวลงไปอาบน้ำในคลองวันละ 4-5 รอบถึงแม้อากาศจะหนาวเพียงใดก็ไม่เคยหวั่นสะทกสะท้านใดๆ เกิดความรู้สึกที่ประหลาดว่าร่างกายนี้สกปรกไม่ได้เกิดความรู้สึก

1. เหม็นเหม็นกลิ่นกลิ่นกายตนเองทั้งๆ ที่ไม่มีเหม็น

2. เหม็นกลิ่นกายมนุษย์ที่ชุดทองคำ

3. เบื่อหน่ายที่เห็นบุคคลเหล่านี้พูดถึงแต่เรื่องทองคำเป็นความรู้สึกที่ไม่พอใจพวกมนุษย์เป็นที่สุดเห็นอาการนามปรากฏชัดเจนที่สุดจนอยากจะทำอะไรออกมาดั่งๆ อยากหนีให้ไปไกลๆ ที่สุด

จากนั้นอาจารย์ทิพากร จึงได้ลงมายังเชิงดินเขาข้างล่างมากกราบพระพุทธรูปแล้วสวดมนต์บท อิติปิโสฯ ขณะนั้นเป็นเวลา 15.00 น. สิ่งที่อาจารย์ทิพากรไม่เคยพบเห็นมาก่อนเลยก่อนหน้านี้เมื่อจู่ได้ ปรากฏเห็นแสงสีทองสว่างจ้าลอยอยู่เหนือองค์พระพุทธรูปเป็นดอกบัวลอยมาที่มีรูปพระวรกายของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประทับยืนลอยอยู่ตรงหน้าสูงประมาณ 190 ซม. พระหัตถ์นิ้วหัวแม่มือ นิ้วชี้ นิ้วกลางจับเข้าหากัน พระพักตร์ที่หน้าผากมีรูปยันต์คล้ายเลข ๙ อยู่ปรากฏสว่างไสว สวมจีวรสีลักร์คมีพวยพุ่งด้วยฉัพพรรณรังสีออกมาจากพระวรกายมี 6 สีสวยงามเปล่งปลั่ง นวลตาแสงฉัพพรรณรังสีนั้นพุ่งมากระทบอาจารย์ทิพากรสีสัมผัสอมทองบางเบาสบายตาพลันใดนั่นเอง อาจารย์ทิพากรก็ได้สังเกตเห็นแสงรัศมีสีขาวชนิดหนึ่งพุ่งเคลื่อนออกมาอย่างช้าๆ แล้วปรากฏเป็นรูปเทวดาตนหนึ่งที่ชื่อว่า **“เจ้าพ่อ ขุนภาค”** สวมสังวาลย์เพชรออกมาจากร่างกายของอาจารย์อย่างน่าอัศจรรย์

ภาพแสงรัศมีสีทองมากระทบจนครอบกาย อาจารย์ทิพากรจึงทดลองขยายแสงรัศมีค่อย ๆ ขยายใหญ่ขึ้นๆ ขยายรัศมีสีขาวขององค์เทพเจ้าพ่อขุนภาคค่อยๆ ขยายเคลื่อนออกไปตามรัศมีนั้น

อาจารย์ทิพากรจึงได้เข้าใจว่าสิ่งที่มองเห็นทรัพย์สินต่างๆ ในพื้นดินได้นั้นเป็นด้วยอำนาจครอบงำของเทวดาเป็นเทวฤทธิ์ของเทวดาอารมณที่พอใจหรือไม่พอใจนั้นเป็นด้วยเทวพลังฤทธิ์ของเทวดาที่ครอบงำ..... จากนั้นอาจารย์ทิพากรจึงได้ทดลองขยายแสงรัศมีสีทองให้ฐานกว้างขยายใหญ่ขึ้นๆ ปรากฏว่าแสงรัศมีสีขาวนั้นก็ค่อยๆ เคลื่อนห่างออกไปจนไม่สามารถเข้าครอบงำกายครอบงำจิตได้อีก ขยาย